

Derefter fattes § 4 under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

Lovforflagets § 4 (se Tillæg C. Sp. 191—194).

vedtoges enstemmig med 47 Stemmer.

Derpaa fattes § 5 med det dertil hørende Vædringsforslag under Nr. 3 under Forhandling.

Ordføreren (Bloug): Vædringsforslaget under Nr. 3 gaar ud paa Udslettelse af en Anmærkning, som tilstaaer toldfri Indførelse under fornøden Kontrol af Salt til Sodafabrikation. Naar man fastholder paa det ene Sted, at „Lov“ ikke er fuldstændig ved „Finantslov“, saa maa man ogsaa fastholde det paa det andet Sted. Nu staaer der i Grundloven, at Forandring af en Skattelov kun kan ske ved Lov, og selvfølgelig er det ikke rigtigt — jeg indrømmer, at det for Næsten er en stor Bagatel — at gjøre en Forandring i Toldloven ved Finantsloven. At det er ifet før, indrømmer jeg. Udvalget foreslaar derfor, at vedkommende Anmærkning udstemmes, men indbringer samtidig et Lovforslag, der tilstaaer den samme Begunstigelse, da man erkjender, at det er naturligt, at Salt til Sodafabrikation er toldfri, naar Soda selv er toldfri.

Finantsministeren (Estrup): Den ærede Ordførers Bemærkning om, at det ikke var ganske korrekt, at man paa Finantsloven foretog Forandring i bestaaende Skattelove, skal jeg selvfølgelig ikke modsig. Den ærede Ordfører var saa velvillig at tilføie, at man havde tilladt sig adskillige Gange at gjøre Undtagelser deraf, hvor man fandt, at særlige Omstændigheder talte derfor. Jeg har troet, at en saadan særlig Omstændighed, der talte derfor, kunde være tilstede i dette Tilfælde, idet der jo om selve Sagens Nødvendighed har været fuldstændig Enighed tilstede mellem Regjeringen og begge Rigsdagens Afdelinger, og Bestemmelsen, som det forekom mig, ikke havde synderlig Udseende til at komme tilstede uden paa denne Maade gennem Finantsloven. Den Gang Forslaget kom frem ved 3die Behandling af Finantsloven i det andet Thing, udtalte jeg, at jeg ansaa det for at være en Selvsølge, at man, saa snart bedre Tid og Leilighed gaves, vilde slaa denne Bestemmelse fast ved en særlig Lov, og at jeg kun under den Forudsætning gik ind derpaa. Naar nu, som den ærede Ordfører angav, selve Bestemmelsen kan ventes slaaet fast ved særlig Lov, kan jeg selvfølgelig ikke have Noget at indvende derimod. Den ærede Ordfører angav meget rigtigt, at man havde tilladt sig Undtagelser fra denne fuldstændig rig-

tige Regel. Væde Medlemmer, som maatte interessere sig for at undersøge Spørgsmaalet om saadanne Undtagelser, kan jeg blandt Andet henviser til et nærmere Efterhyn af den nu dette Thing forelagte Tillægsbevilling. Ved et nærmere og skarpere Efterhyn ville De paa denne Tillægsbevilling finde et i det Mindste temmelig lignende Tilfælde.

Sasle: Ja, jeg tror, at man kunde supplere Exemplerne med ikke saa ganske saa. I Tillægsbevillingen for 1874—75 er der f. Ex. netop gjort en Forandring i den bestaaende Toldlov, det er: der blev eftergivet for to Sæt nye Maskiner, uagtet Toldloven kun indrømmer Eftergivelse for det første Sæt. Det er altsaa ligesom en Forandring af en Bestemmelse i Toldloven, som der blev vedtagen. Med Hensyn til det foreliggende Tilfælde vil jeg gjerne indrømme, at det ikke kan have nogen praktisk Betydning, enten det bliver afgjort ved Finantsloven eller ved særlig Lov; men da vi have mange foregaaende Exempler paa, hvorledes der ved Finantsloven er gjort Forandring i Skattelove, tror jeg ogsaa, at man bør holde derpaa. Man bør ikke gaa fra det og til en ny Theori. Det er en ny Theori, naar man vil sige, at ingen Skattelov maa i mindste Maade forandres undtagen ved særlig Lov. Der staaer kun i Grundloven: „ved Lov“. Det forstaaer jeg saaledes, at en Skattelov ikke kan blive omgaaet af Administrationen. Der kan ikke blive eftergivet Noget af en Stat af Administrationen, men kun ved Lov, enten det saa er ved særlig Lov eller ved Finantsloven. Jeg maa derfor meget anbefale at holde paa Forslaget, som det er, og ikke gaa ind paa Vædringsforslaget.

Ordføreren (Bloug): Jeg vil atter fastholde, at „ved Lov“ er noget Andet end „ved Finantslov“, og at det er i højeste Maade i Landsthingets egen Interesse at holde den Fortolkning fast, som jeg her paa Udvalgets Flertals Begne gjør gjældende.

Sasle: Jeg vil dertil kun sige, at det er Skade, at det ærede Medlem ikke har været lidt mere opmærksomt tidligere paa de mange Gange, at der ved Finantslov og ikke ved særlig Lov er gjort Forandring i en Skattelov.

Ordføreren (Bloug): Derpaa har jeg ganske vist været opmærksom; men naar Landsthinget kun ganske undtagelsesvis har bestjæftiget sig med Finantslovens Enkeltheder, har der ikke været nogen Leilighed for mig til at komme ind paa det Spørgsmaal, og desuden har det jo viist sig, at den, hvad man nu vil kalde det, Slaphed eller Godmodighed, hvormed man tidligere har ladet saadanne Spørgsmaal passere, ikke